

кръвъ съ тракийска, или голѣмъ човѣкъ ще излѣзе, или голѣмо магаре. Въ нашъ Сжбя се събрали и дветѣ. На, иди сега при него и му речи:

— Сжбко бе, оня день продадохъ толкова и толкова мускали масло и толкова денка, по толкова лева и толкова стотинки мускалѣтъ, на колко ми възлиза цѣлата смѣтка?

Той ще наведе глава, ще се загледа въ върха на лѣвия си царвулъ, ще примига-примига и ще отсѣче:

— Толкова прави, бай Стойно!

Иди тогава при чиновницитѣ, кажи имъ да смѣтнатъ и тѣ, ще пишатъ, ще задраскватъ до пладне и пакъ ще излѣзе колкото Сжби е казалъ.

Умъ бръсначъ ти казвамъ, и пѣлеңъ съ дяволии. И лъже, лъже като агитаторъ, ама не да речешъ за интересъ, а тѣй само за шега и подбивъ.

Пролѣтосъ дошълъ въ село единъ гражданинъ. Спрѣлъ на Хаджи Дончовия дюкянъ, чукалъ,викалъ — нѣма никой. Работно време — де хора изъ село! Не щешъ ли, изъ пжтеката край дола се задалъ Лъжливъ Сжби. Счупило му се нѣщо на предното колело, та го търкалялъ къмъ коларя на поправка. Търкаля си Сжби колелото и гледа надолу да го не изтърве въ дола, а гражданинътъ се провиква:

— Хей, чичо! А бе нѣма ли въ това село живи хора, бе? Отъ зарана съмъ тука, гладенъ ще умра. Нѣма ли отнѣкжде нѣщо да си купя да похапна?

Сжби спрѣлъ, обърсалъ си съ ржката мустацитъ и рекълъ:

— Има. Какъ да нѣма! Стига човѣкъ да знае кжде да подири.

— Е, кажи де, кажи!

— Ей тамъ, презъ дола като минешъ, ще за-